

Шукр ҳақида келган ҳадислардан намуналар | Тазкия дарслари (271-дарс)

19:00 / 02.03.2024 3077

هُلَّلَا يَضَرَّ رَعِيْرُهُ يَبَا نَع
يَلَصَّ هَلَّلَا لَوْ سَرَّ نَأُ: هُنَع
نَم» : لَأَقَمَّ لَسَوِ هِيَلَعُ هَلَّلَا
رُكُشَيَّ أَلَّ هَلَّلَا رُكُشَيَّ أَلَّ

دُوَادُ وَبَأْ هَاوَر . «سَّانِلَا
مَلْ نَم» :هُظْفَلَو . يِزِمْرَتَلَاو
رُكْشَي مَل سَّانِلَا رُكْشَي
«هَلَلَا» .

Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи васаллам:

«Ким Аллоҳга шукр қилмаса, одамларга ҳам ташаккур қилмайди», дедилар».

Абу Довуд ва Термизий ривоят қилишган.

Термизийнинг лафзида:

«Одамларга ташаккур қилмаган (инсон) Аллоҳга ҳам шукр қилмайди», дейилган.

Аллоҳ таолонинг яхшилигини билмаган нобакор шахс банданинг яхшилигини билармиди?! Бундай нусхалар доимо ва ҳар кимга нисбатан ношукр бўладилар. Аллоҳ таоло ўшалардан бўлишдан асрасин! Омин!

مَّانَغْ نُبِ هَلَلَا دُبَعْ نَع
:هُنَعْ هَلَلَا يِضَرَّ يِضَايَبْ لَا
هُلَلَا يَلَّصْ هَلَلَا لُوسَرَّ نَأ
لَلَاقْ نَم» :لَلَاقْ مَلَّسْ وَهَيْلَع

أَمْ هَلَّالَا حُبُّ صِيَّ نِيح
كُنْ مَفِيَّةً مَعْنُ نَمِ يَبْحَابُ صَا
كَلَفَ ، كَلَّ كِي رَشَا ، كَدُحْ و
يَدَا دَقَفَ ، رُكُّ شَا كَلَو ، دُمُ خَلَا
لُتْمَ لَاقُ نَمَو ، هِمَّ وِي رُكُّ شَا
يَدَا دَقَفَ ، يَسْمُ يَّ نِيحَ كَلَّ ذ
«هِتَلِّي لَ رُكُّ شَا».

Абдуллоҳ ибн Ғанном ал-Баёзий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Ким субҳ кирганда «Аллоҳумма маа асбаҳа бий мин неъматин фа минка ваҳдака лаа шарийка лака. Фалакал ҳамду ва лакаш шукр», деса, батаҳқиқ, ўша кунининг шукрини адо қилибди. Ким худди ўшани кеч кирганда айтса, батаҳқиқ, ўша кечанинг шукрини адо қилибди», дедилар».

(Маъноси: Аллоҳим, нимаики неъматга эга бўлсам, ёлғиз Сенинг Ўзингдандир. Сенинг шеригинг йўқдир. Сенга ҳамд бўлсин ва Сенга шукр бўлсин)

هَلَّالَا يَضَرَّ ةَمَّ أُمَّ يَبَّ أُنَّع
هَلَّالَا يَلَّ صِيَّ بَّنَّ لَ نَّع ، هُنَّع

ضَرَعُ «: لَاقَ مَلَسَ وَهِيَ لَع
ءَاخُ طَبَّ يَلَّ لَعَجَّ يَلَّ يَبَّرُ يَلَّ
بَرَّ أَيُّ آلٍ تُلُقُّ، أَبَهَذَةٌ كَم
عُوجًا وَ، أَمْوِيٌّ غَبَّ شَأْنُكَ لَو
وَحَنُّ وَ، أَثَالَتُ لَاقٍ وَ - أَمْوِي
تُعْرَضُ تُعْجِزُ إِذَا ف - آذَه
تُعْبَشُ إِذَا وَ، كُتِرَكَ دَوَّكَ يَلَّ
هَآوَرُ. «كُتِرَ دِمَحَّ وَ كُتِرَكَ ش
يُذِمُّرَّتْ لَآ

Абу Умома розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Роббим менга Макканинг Батҳосини олтин қилиб беришини таклиф қилди. Мен: «Йўқ, эй Роббим! Лекин бир кун тўйиб, бир кун оч бўлганим яхши, - деб уч ёки шунга ўхшаш айтдилар ва давомида: - Оч қолсам, Сенга тазарру қилиб, Сени зикр қилурман. Тўйган чоғимда Сенга шуқр қилиб, ҳамд айтурман», дедим», дедилар».

Термизий ривоят қилган.

هَلَلَا يَضَرِّ لَبَجٍ نُبِ ذَاغُمُ نَع
يَلَصَّ هَلَلَا لُوسَرُّ نَأُ هُنَع
، هَدَيْبَ دَخَأُ مَلَسَوِ هَيْلَعُ هَلَلَا
يُنَا هَلَلَاوُ ذَاغُمُ أَيُ «: لَأَقَوِ
أَيُ كَي صَوَأُ» : لَأَقَفِ ، «كُبِحُ أَل
لُكِرُبُدُ يَفُ نَعَدَتُ أَلُ ، ذَاغُمُ
يُنَعُ أُمُ هَلَلَا : لُوقَتِ ةَ أَلَصِ
نَسُحُ وَا ، كِرُكُشُ وَا ، كِرُكُذُ يَلَعِ
دُوَادُ وُبَأُ هَاوَرُ . «كِتَدَابِعِ
يُئِئُ سُنَلَاوُ

Муъоз ибн Жабал розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам у кишининг қўлларидан ушлаб:

«Эй Муъоз, Аллоҳга қасамки, албатта, мен сени яхши кўрурман. Эй Муъоз, мен сенга ҳар бир намоздан кейин «Аллоҳумма аъинний ала зикрика ва шукрика ва ҳусни ибодатика», дейишни тарк қилмаслигингни тавсия қиламан», дедилар».

Абу Довуд ва Насоий ривоят қилишган.

Ушбу ривоятдаги дуонинг маъноси:

«Аллоҳим, менга зикрингни, шукрингни ва ҳусни ибодатингни қилишга Ўзинг ёрдам бергин».

هُنَعُ هَلَلَا يَضَرَّ رِيْعُ مَلَا نَع
يَلَّصُ يَبَّنَلَا نَاكَ نَا لَاق
مُوقِيَل مَلَسَوِ هِيَلَعُ هَلَلَا
وَأَمَدَقُ مَرَّتْ يَّتَحَّ يَلَّصُ يَل
لُوقِيَفُ هَلُّ لَاقِيَفُ هَاقِاسُ
«أرُوكَشْ أَدْبَعُ نُوكَا أَلَفَا»
يِيئِاسُ نَلَاوِ نَاخِي شَلَا هَاوِر
يَلَّصُ هُظْفَالَوِ يِذِمَّرْتَلَاوِ
هَلَلَا يَلَّصُ هَلَلَا لُوسَر
تَخَفَاتْنَا يَّتَحَّ مَلَسَوِ هِيَلَعُ
فَلَلَكَّتَاتَا هَلُّ لِيَقِفُ هَامَدَقُ

نَمِّمِ دَقَّتْ أَمَّكَ لَرَفُغٍ دَقْوِ، أَدَّه
الْفَأُ» : لَأَقِ؟ رُخَّاتُ أَمَّوَكِ بِنَزِ
«أَرُوكِ شِ أَدْبَعُ نُوَكِ أ».

Муғийра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам намозда туравериб, ҳаттоки қадамлари ёки болдирлари шишиб кетарди. Кейин у зотга (бу ҳақда) айтиларди. Бас, у зот: «Шукр қилувчи банда бўлмайинми?» дердилар».

Икки шайх, Насоий ва Термизий ривоят қилишган.

Термизийнинг лафзида:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам намоз ўқийвериб, икки оёқлари шишиб кетди.

Шунда у зотга: «Сизнинг аввалгию охирги гуноҳингиз мағфират қилинган бўлса ҳам шунчалик такаллуф қиласизми?!» дейилди.

Бас, у зот: «Шукр қилувчи банда бўлмайинми?» дедилар», дейилган.

Камтарликни қаранг!

Шукр қилишга бўлган интилишни қаранг!

Инсониятнинг улуғи, Аллоҳ таолонинг энг севикли Набийси бўлмиш Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васаллам маъсум – гуноҳ қилмайдиган зот эдилар. Бунинг устига, Аллоҳ таоло у зотнинг олдингию кейинги гуноҳларини – фаразан гуноҳлари бўлса – мағфират қилганини эълон ҳам қилган эди.

Дунёда таҳажжуд намозига эҳтиёжи йўқ битта одам бўлса, ўша одам Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васаллам эдилар. Лекин, шундай бўлса ҳам, таҳажжудни кўп ўқиганларидан оёқлари шишиб кетибди. Бу ҳолга етишдан мақсад битта – шукр қилувчи банда бўлиш.

«Руҳий тарбия» китобининг 2-жузи асосида тайёрланди

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2021 йил 14 апрелдаги 03-07/2439-рақамли хулосаси асосида чоп этилган.